

LA FARGA

REVISTA DE SALT

ANY XVI/NÚM. 151 - NOVEMBRE 1994

TEATRE: L'AGRUPACIÓ ESTIL

Mimosa

Del verd al groc, anuncies
discretament: ve l'estiu!
Vindran aviat els dies
en què tota cuca viu!

Al pi de la vella eixida
hi estrenarà un nou cucut,
després de la gran dormida,
un cant a la joventut.

Vinclaran les sargues mortes
mal endreçades pel fred
i obrirem totes les portes
perquè hi entri l'aire net.

I alçarem al cel alegre
amb els ulls enlluernats
l'impuls nou d'aquesta febre
que ens ix pels quatre costats.

Demà rai per les margeres
floriran els violers
i als nius de les cadernerres
s'hi enfilaran els rosers.

Farem un xic de tabola,
la mà a frec de l'altra mà,
i ens direm: "Adéu" i "Hola"
com si sempre més fos clar.

Salt, 3-II-93

Deixa'm aconsellar-te

Infant d'ànima pura
i de suau enteniment,
la innocència no sempre perdura,
esfumant-se al pas del temps.

Et veig com aquell lliri blanc
bonic i perfumat,
a prop d'un perillós llac
devorant-lo la set de l'ansietat.

Ansietat de ser ja home
i del niu ser alliberat
a la recerca de la dona
sense vigies al teu costat.

Però, atura't,
no gemegis el nou dia
en un món que creus brillant,
reforça't de valentia
i no et creguis important.

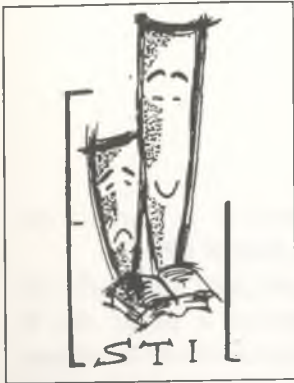
Trobaràs flors i espines
en el camí... i també paranys,
temptadores herbes fines
si no et defenses amb afanys.

Refusa la mentida!
ferm el pols essent fidel,
no, presa arraulida
ni en els ulls posis un vel.

No vull doldre de tristesa
quan els anys vagin passant,
vés a saber si aquesta puresa
fa de tu un home gran.

Anna Bonal

Llegeix LA FARGA!!

TEATRE: L'AGRUPACIÓ ESTIL

ANY XVI/NÚM. 151
NOVEMBRE 1994

PORTADA:
L'Agrupació ESTIL

LA FARGA/Revista de Salt
EDITA/Casal de Jubilats de Salt
DIRECCIÓ/Josep Cristòfol i Damé
COORDINACIÓ/Ma. Helena Romagós
CONSELL DE REDACCIÓ/Josep Cristòfol i Damé,
Guillem Terribas i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan
Boada i Reig, Jaume Bosch i Termes, Martí Fita i
Casals, Miquel-Àngel Ferrés i Fluvià, Agapit Alonso
i Pont, Sebastià Parra i Nuño, Xavier Alberch i
Fugueras, Salvador Sunyer i Aimerich, Ma. Àngels
Mir i Casas i Xavier Margenat.
COL.LABORACIÓ HABITUAL/Antoni Brugués,
Xavier Margenart i Iolanda Pineda i Balló.
COL.LABORACIÓ EN AQUEST NÚMERO/Anna
Bonal, R. Torramadé i Biblioteca Jaume Ministral
i Masià.
COMPAGINACIÓ/Xarri Terribas i Roca
CORRECCIÓ I ESTIL/Toni Rusalleda
FOTOGRAFIA/Manel Calvo i Martí Artalejo.
DISTRIBUCIÓ/Pitu Geli
ADMINISTRACIÓ/Joaquim Boada i Reig
TIRADA/1.400 exemplars
REDACCIÓ/Passeig Verdaguer, 1
Tels. 23 04 98 - 23 85 78
IMPRESSIÓ/Impremta Pagès, S.A.
Tel. 42 01 07 - Anglès (Girona)
DIPÒSIT LEGAL/GI-356/79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL/1.500 Ptes.

...

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA NECES-
SÀRIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRES-
SADES AMB ELS SEUS ARTICLES SIGNATS
I QUE PUBLIQUEM ÍNTEGRAMENT RES-
PECTANT L'OPINIÓ DEL SEU AUTOR.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRO-
DUCCIÓ DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN
S'INDIQUI CLARAMENT LA SEVA PRO-
CEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

Carrer Major

Sens dubte el carrer més llarg, més ample, més atractiu, més transitat, més comercial i més polèmic de Salt és el carrer Major. El que va de Can Tona a Can Pixera.

No és d'ara que aquest carrer tan "apreciat" sigui motiu de comentaris, discussions i enfrontaments. El poble de Salt amb el temps ha anat evolucionant, creixent, tant en persones com en cotxes, i en aquest carrer, que és el més comercial del poble, s'hi fa cua per poder obrir un nou local comercial.

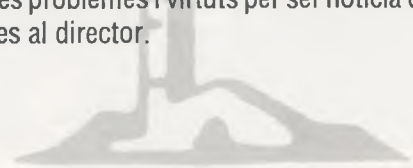
El que no ha evolucionat ha estat el carrer-carretera. Sempre ha tingut les mateixes voreres, la mateixa amplada, i per tant, no ha evolucionat proporcionalment al creixement humà i tecnològic que ell pot absorbir, i quan diguem "ell" volem dir el carrer fins ara carretera nacional.

No s'ha de ser massa intel·ligent per entendre que la cosa no va proporcionada i que per tant això comporta problemes. Una criatura, per exemple de sis anys no pot portar la mateixa roba després de 10 anys, entre altres coses perquè, com és normal, haurà crescut i per tant s'haurà fet les previsions i adaptat la seva vestimenta amb el seu desenvolupament físic. I aquestes previsions no s'han fet mai al carrer Major. Fins ara, el màxim ha estat posar-hi semàfors.

La solució no només la té l'Ajuntament (la gent que hem triat per portar endavant el nostre poble), sinó el bon enteniment entre el personal, els botiguers i els conductors, que, al cap i a la fi, tots som botiguers, personal i conductors en algun moment de la nostra vida. El que no podem fer és discutir per un tros de vorera dels vianants, ni de carretera dels automobilistes, ni pels aparcaments. Algú ha de cedir o bé tots una mica. Els comerciants han d'entendre que per poder entrar en els seus comerços i poder veure els seus aparadors és necessari que la gent hi pugui arribar sense entrebancs i els cotxes són els entrebancs més important que tenen. I tampoc podem oblidar que al carrer més cèntric, ample i llarg de Salt no s'hi pot transitar.

La solució, tampoc la tenim nosaltres, els de La Farga, però, sí, que apostem pel raonament civilitzat d'una situació que no pot enfrontar els ciutadans ni pot durar més.

No podem donar una imatge a l'exterior, com està passant darrerament, sobretot en els mitjans d'informació, a on només es parla de Salt a través del carrer Major. I és que Salt té altres problemes i virtuts per ser notícia de primera plana o a les famoses cartes al director.

SUMARI

EL COLOR DELS DIES		o la passió pel teatre.....	10-13
Deixa'm aconsellar-te.....	2	HISTÒRIES AL VENT	
Mimosa.....	2	L'altre costat de l'habitació.....	14
EDITORIAL.		A PEU PLA	
Carrer Major.....	3	La democràcia.....	15
LOCAL		COL.LABORACIÓ	
Carrer Major.....	4	Oriol Vergés,	
LOCAL		escriptor del mes d'octubre.....	16-17
Notícies varies.....	5-6	EL LLIBRE	
EL DIAMANT DE LA PLAÇA		Girona al segle XIV.....	18
Motos.....	7	CAGAFERRO	
OPINIÓ		L'acudit foll.....	19
Arbres i arbustos.....	8-9	COPSAT AL VENT	
TEMA CENTRAL		Records de la nostra fugida del	
L'Agrupació ESTIL		front.....	19

ESCOLA D'ADULTS

A mitjan mes de setembre el Servei de Català de Salt va anunciar uns cursos de català per adults, sota el lema **posa't al nivell**. A aquests cursos hi poden accedir tant ex-alumnes com nous alumnes interessats en el coneixement de la nostra llengua.

L'oferta consta de tres nivells A, B i C segons el grau de coneixement del català. Les classes s'imparteixen a la Casa de Cultura les Bernardes situada al carrer Major, 170. Aquesta activitat té la col.laboració de l'Ajuntament de Salt, i del Consell Comarcal del Gironès. Són organitzats per a la Normalització Lingüística.

SANT CUGAT

El passat dia 23 d'octubre s'inaugurà la **Casa dels Campaners** nova seu de Càritas. La funció d'aquesta entitat és acollir i ajudar les persones i famílies més necessitades. Al nou centre es faran les activitats que abans es feien a la rectoria del carrer Llarg. Alguns dels serveis que la **Casa dels Campaners** oferirà són: acollida, repartiment d'aliments i roba, tallers diversos, suport escolar, treball d'integració amb immigrants, campanyes de Nadal, Tercer Món, etc....

El programa d'actes de la inauguració va ser el següent:

De 2/4 de 9 a les 13 h.:

Jornada de portes obertes dels locals de la **Casa dels Campaners**.

A les 14 h.:

Arrossada popular a la pista polisportiva cedida per l'Ajuntament de Salt. Hi hagué servei de bar.

A les 16 h.:

A la mateixa pista, tómbola i subhasta a benefici de la **Casa dels Campaners**, de Càritas, amb objectes donats per diversos particulars i comerços de la Vila. Actuació teatral del "Safareig" de

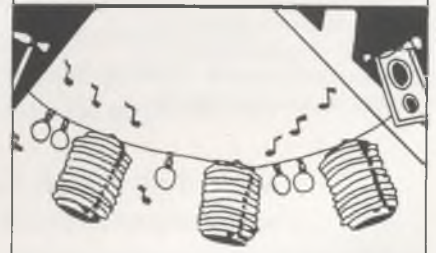
Salt. Animació a càrrec de l'humorista **JORDI LP**.

Els tiquets per l'arrossada i la festa es venien a partir del 8 d'octubre a la sortida de les misses dels caps de setmana a l'Església de Sant Cugat i de la Maçana, a l'Estanc, c/. Major, 303, Fleca Mont-Ras i la Sra. Lujan al telèfon 23 63 93.

RECULL

- Peregrinació a la Mare de Déu dels Àngels, 9 d'octubre.

- Balls de Saló per a principiants a la Casa de Cultura Les Bernardes, els divendres d'1/4 de 9 a 1/4 de 10 del vespre.

restaurant
VILANOVA

Passeig Marqués de Camps, 51
17190 SALT (Girona)

Tel. 23 30 26
PREGUEM RESERVIN TAULA

Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos

MOTOS
CATALUNYA

PERE TEIXIDOR

C/. Major, 307
Telèfon 23 93 67
SALT

MONTESA
PEUGEOT
VESPINO
DUCSON
HONDA

DUCATI
VESPA
DERBI
PUCH

La democràcia

La democràcia és el menys dolent dels sistemes de govern, deia un polític conservador britànic, la qual cosa vol dir que totes les formes de comandament són dolentes, ja que suposa estar uns per sota dels altres o que uns siguin uns privilegiats i els altres no, etc. Però bé és cert que, la democràcia és la forma de govern que té el ventall més ampli de possibilitats a fi de reequilibrar, cada cert període de temps, les desigualtats que s'hagin produït dins la societat en detriment de la major part dels ciutadans; per això, el ciutadà és qui té la clau de la direcció d'un país, donant, amb el seu vot el triomf a una o altra formació política.

La democràcia actual es fonamenta en la legislació de la Constitució del 78, en un Estat democràtic i de dret. La cosa fins aquí, correcta. El problema rau en el fet que la nova pasta es va haver de posar en motlles vells i, així moltes vegades el producte ha adquirit aquella vella forma... "aquesta és l'única possibilitat que hi ha", ens han dit moltes vegades. I s'ha organitzat una societat neoliberal, neocapitalista, on aquesta no és un espai on hem de viure tots en igualtat de condicions, sense classes i sense premisses de qualsevol tipus, és a dir, un lloc per viure-hi i no un espai per accionar-hi, ja que el concepte de llibertat en una societat neoliberal no és del tot àmplia del que podria suposar la paraula, perquè si bé hi ha llibertat d'acció, el punt de sortida no és el mateix per a tots els ciutadans, cosa que provoca greus des-

equilibris materials, intel·lectuals i ètics/morals; en conseqüència, no s'estableix una convivència, una fraternitat, etc... sinó que la societat, en ser un marc on podem actuar, afavoreix un individualisme bestial, el desenvolupament natural (teoria de l'evolució), que el peix gros es menja el petit, una brutal agressivitat, competència ferotge i en definitiva el camp qui pugui.

És el model i terra abonada per a la burgesia i, sens dubte, aquesta lidera l'actual societat. I

Per això, el dret ha de ser una cosa innata de l'individu, que estigui en el seu ésser també el deure, i no solament pura coacció o mercaderia. Ja que l'home ha de ser el centre de tot i no una simple peça de l'engranatge establert a dins d'aquest mercat.

La democràcia també ofereix altres formes i sistemes econòmics/socials que permeten el desenvolupament d'una societat més equilibrada, més justa, més igualitària i amb més eurítmia.

Afortunadament la revolució

té massa influència, malgrat que alguns diguin que part d'aquesta classe no hi participa, perquè de fet ja els va bé les coses com van.

A més, la burgesia només dóna pragmatisme i burocràcia.

Amb una societat de classes, on el benestar no ha arribat per a tothom, cal tenir en compte que el benestar no és anar més hores en cotxe, o veure el pernil de marca penjat a l'establiment comercial, sinó que és saber què hi faig a dins del vehicle o poder accedir al pota negra.

del maig francès del 68 va fer un cartell propagandístic molt encertat, destacant un seguit d'homes amb granota i amb una eina a la mà. Una frase molt significativa donava el missatge, tot dient: "Nosaltres som el poder". Us convido a la reflexió".

El proper article serà la mediterrània.

Agapit Abuso

Oriol Vergés

escriptor del mes d'octubre

experiència com a professor d'Institut es reflecteixen en la seva obra. Cal destacar la col.lecció de novel.la històrica "Les Arrels", que d'una forma amena ens permet conèixer la història de Catalunya des dels seus inicis fins al segle vint. Per completar-la, ara està preparant un volum sobre la República i pensa fer-ne 2 sobre la Guerra Civil i 2 més sobre l'època actual.

Per als més petits ha escrit la col.lecció "Una vegada hi havia...", que introdueix els infants en les diferents èpoques històriques.

Però també ha escrit contes i novel.les típicament juvenils. Una

Oriol Vergés és un dels escriptors catalans que més ha publicat.

Dins la seva bibliografia hi trobem 23 novel.les històriques, 17 novel.les per a joves, 12 per a infants i 7 volums de divulgació històrica.

Els estudis de Geografia i Història que va fer de jove i la seva

Oriol Vergés
Desperta ferro!...
Els almogàvers
 Dibuixos Pere Virgili

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Fàbrica de miralls
 Col.locació i instal.lació
 Especialitat en vidrieres
 artístiques
 Finestres de Celosia
 Mampares per a bany

DISTRIBUIDOR

SOLAR S.A.

C/. Joan Maragall, s/n. - Zona Esportiva
 Telèfon 23 58 11 - SALT

AUTO TALLER

F. FELIU

C/. Pere Coll Guitó, 22 - Tel. 23 19 73 - SALT

Ctra. Nacional II (Encreuament Caldes)
 Tel. 46 03 66 - CALDES DE MALAVELLA

Motos

Som més de quatre les persones que, en un moment o altre, coincidim a queixar-nos del soroll de moltes motos a la nostra vila. Penso que aquest problema forma part d'una assignatura pendent de la nostra -encara juveneta-democràcia: el respecte al medi ambient.

Una moto que fa una fressa superior a la permesa provoca una agressió acústica que atempta contra el bé comú. Per això ho podem denunciar amb tota tranquil·litat, per tal que es posin els mitjans adients per solucionar-ho. Una agressió acústica és una agressió física, de manera que no pot quedar impune.

Són moltes les motos i motorettes que van amb escapament lliure o que, per la raó que sigui, superen els decibels que marca la normativa. Perquè hem de suposar que existeix una ordenança o normativa ben precisa. Ara, si existeix i no s'aplica, o s'aplica només de cent en quaranta, és com si no existís. En aquest cas, hauríem d'acusar de negligència els responsables de la seva aplicació. I ja se sap que si gratem una mica el camp de les responsabilitats, sempre arribarem

a aquells que hem votat perquè vetllin pel bé comú.

Cal fer més controls sonomètrics, igual com de velocitat. Un gran tant per cent dels joves que van amb escapament lliure, a més del soroll escandalós, solen demostrar molt poc respecte pels senyals de trànsit i pels vianants. I encara podríem afegir-hi les persones que estan a dintre dels domicilis i comerços, que també

Anaren moto a dintre vila no es pot convertir en una diversió. I moltes vegades ens fa aquesta sensació. Aquesta deixadesa la paguem cara entre tots. Sap greu que estiguem tan lluny dels països europeus en temes com aquest, que no són del camp econòmic, sinó simplement de nivell cultural i cívic.

Ara que la bicicleta està tan de moda, és l'hora de vèncer la fressa

han de tapar-se les orelles o irritar-se. Altra gent que treballa o descansa i s'han de concentrar o han de poder dormir; d'altres que estan malalts o són persones d'edat avançada; d'altres que tenen fills nadons que es desperten.

dels motors, que contaminen l'atmosfera, la física i la social. Ho diu molt bé el refrany: "El soroll no fa cap bé, i el bé no fa soroll".

Miquel Àngel Ferrés.

**TIPOGRAFIA-OFFSET
PAPER PER ORDINADOR**

Impremta Pagès, S.A.

c./ Eixample, 8 - Tel. 42 01 07 - ANGLÈS (Girona)

Sport Garatge, s.a.
JOSEP CASALS

- Reparacions
- Engrassaments
- Neteja

Pas. Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 - SALT

**Subministres
Catalunya, s.l.**

VOLVO

Camions i Autobusos

Pas. Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT

Arbres i arbustos

Els cedres poden estar catalogats o no estar catalogats en el registre de béns a protegir. Si estan catalogats mereixen un màxim de respecte com tots els arbres; si no ho estan, de catalogats, també.

Quan s'inscriu un arbre en el catàleg de béns a protegir, alguna qualitat deu tenir que faci necessària la seva protecció: per les seves dimensions, per la seva longevitat o per alguna altra singularitat.

El cedre, a més, produeix una fusta de molta qualitat, molt per sobre de qualsevol altre de la família de les pinàcies, si n'exceptuem el pi melis, referint-nos a la construcció.

Tot aquest preàmbul ve motivat perquè un cedre que hi havia al pati de la guarderia de la Coma Cros, que figurava en el catàleg d'arbres a protegir, per necessitat d'espai (!?), va ser capolat per anar al foc sense ni tan sols fer-ne el seu historial per adjuntar-lo al catàleg: fa nosa, a la llenya!

Regint-nos per les fórmules dels estudiosos, aquest cedre tenia uns 44 anys de vida segons denotaven els anells de creixement i un perímetre de 150 cm.; l'alçada la desconec. Una bona fusta que podia haver servit per a la fusteria de la nova edificació o, si més no, per a uns bancs al Pla del Socs. Aquest cedre ha anat a parar al foc (menys una petita part rescatada)

FIAT PUNTO. LA RESPOSTA .

VITSA - GARATGE INTERNACIONAL

Ctra. Girona - Anglès (afores Salt) - Tel. 24 12 12
SALT (GIRONA)

CONCESSIONARI

FIAT

amb el vist-i-plau o, si més no, amb el consentiment dels responsables de l'Ajuntament.

Per altra part, segons els diaris, l'Ajuntament paga 9.343.500 ptes. pels arbres de la guarderia de la Gassol. I... toqueu fusta; espaguen 3.957.200 ptes. per un cedre molt semblant al llençat, 2.210.000 per un altre i 3.060.000 ptes. per tres d'altres, que el dia que el veí demani que els treguin perquè li embussen el teulat o li arrenquen el mosaic del menjador s'haurà de fer, ja que no guarden la distància necessària que marca la llei, i la resta de 116.300 ptes. són per pagar uns arbres i arbustos sense cap valor econòmic ni decoratiu per molta retòrica i èmfasi que s'hi posi.

Amb una administració tan barroera amb els diners públics no és estrany que després no n'hi hagi per a d'altres actuacions més útils i necessàries. De sempre s'ha dit que qui no sap el que costa guanyar un duro mai serà capaç d'admi-

nistrar-lo, i amb butxaques foradades sempre estaran buides per molt que s'omplin.

Tots aquests arbres, els de la guarderia de la Gassol, com a summa delicadesa, per atenció a les persones que varen tenir la il·lusió de plantar-los, es podien

haver acceptat com a obsequi per la compra de l'immoble amb la promesa de conservar-los en el seu lloc (dos cedres) si circumstàncies molt peremptòries no fessin necessari tallar-los.

No em poso amb la valoració que s'ha fet del solar i la casa perquè encara que hi ha preus de mercat, cal dir que és molt subjectiu i sempre, si de cas, hauria d'anar aquest preu a favor de la comunitat. Ara bé, mai, enlloc, s'hauria pagat en una transacció com l'efectuada, ni cinc cèntims més pels arbres i arbustos si el comprador no està molt predisposat a comprar.

Tot això fa que aquesta operació resulti una mica estranya, per no pensar en componendes o interessos. Potser caldria una millor informació.

R. Torramadé

frigoríficos del ter *S.a.*

**ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC
I SALA D'ESPECEJAMENT N.º R.S. 10.4125/CAT-10.03930/GE**

C/. Major, 419 - Tel. 23 31 11*
17190 SALT
Fax 24 45 18 - Telex 56204 FTER-E
Apart. Correus, 239 - 17080 GIRONA

L'Agrupació ESTIL o la passió pel teatre

Una passió que els ve de lluny. Van començar fa 35 o 40 anys, quan eren jovenets, i encara continuen amb la mateixa dèria, malgrat que la seva activitat no sigui tan intensa com ho havia estat. Ara s'acontenten amb la representació d'una obra cada any.

L'èxit popular obtingut últimament amb "L'hereu i la forastera" que, en homenatge al seu autor Josep M. de Sagarra, amb motiu del centenari del seu naixement, han representat dins del marc adequatíssim del pati-jardí de "Cal Mut", ha

esperonat, encara més, aquestes ganes de continuar fent teatre, per altra banda mai perdudes.

En el curs d'una tertúlia que hem celebrat a la redacció de LA FARGA, hem conversat amb tres destacats membres de l'elenc: Joan Canals, Agnès Rigau i Lluís Mateu, que ens expliquen com va néixer, com va funcionar, què va representar per al poble de Salt, l'Agrupació ESTIL i com, després d'uns anys d'inactivitat, ressuscita i torna a la vida pública. El que segueix és el reum -necessàriament condensat- d'aquesta conversa

Els antecedents

-Hauríem de remuntar-nos fins als anys cinquanta. A Salt no hi havia res per a entretenir-se els diumenges. La Parròquia (el Patronat Parroquial) va llogar uns locals-els de Can Panxut- per tal de fer-hi cinema per a la mainada, i així neix la possibilitat d'utilitzar aquest espai per a d'altres activitats. Van ser unes noies de les monges, del col·legi de les Dominiques, que un dia s'animen a representar-hi Els Pastorets per les festes de Nadal de l'any 1955. La cosa va resultar i aquestes mateixes noies - aquest elenc- van engrescar-se a continuar fent teatre. En aquells primers moments va haver-hi un director una mica agosarat -en Vilagran- molt dedicat a començar a fer coses. S'inicien els assajos i es presenten en públic les primeres obres: "La Pepa, la Pepeta, la Pepita i la Pepona" i "Marianela".

- Es produeix un fitxatge important: en Salvador Sunyer que comença com a actor, però que nosaltres, molt més joves que ell, vam anar descobrint-lo com el nostre futur director general. Ja en

aquell temps era un home d'una gran capacitat de lideratge, que sabia moltes coses, que coneixia textos... I nosaltres li anàvem demanant consells i assessorament. Era el nostre mestre. L'entrada de Salvador Sunyer a l'elenc va ser clau en la història, i que portaria al naixement de l'Agrupació ESTIL.

Neix l'Agrupació ESTIL

- Això es produeix cap a finals del 60. El grup d'actors decidim donar nom a l'elenc. Un nom que

defineixi el sentit del treball que pretenem dur a terme. D'aquí en surt l'Agrupament ESTIL, que són les sigles de: Eplai Selecte Teatral i Literari.

- A partir d'aquí es va voler organitzar bé tant la naixent Agrupació com també el mateix Patronat Catequístic, dins del qual estàvem integrats.

- Hi ha un curiós i interessant document -diem-ne fundacional- que conservem encara, i que és un clar exponent de les nostres ambicions. Fa referència a la temporada 1961/62 (la que vam

Un moment de la tertúlia amb membres de l'Agrupació ESTIL. (Foto: Manel Calvo)

començar a funcionar com a ESTIL) i al personal que l'integràvem. La "plantilla" com qui diu. Vegem-lo:

- Com a Director general de l'Agrupació hi consta Salvador Sunyer, seguit de quatre directors adjunts: Joaquim Vilà, Francesc Paulí, Joan Canals i Lluís Mateu. Hi ha un equip de propaganda, un d'administració, un de tramoia i tècnic, un d'efectes especials, el de luminotècnia, etc., sis o set apuntadors, dos traspunts, una trentena d'actors i una vintena d'actrius. Tots plegats, sumen unes vuitanta persones.

- Certament, érem molta gent involucrada i això permetia fer moltes coses, com per exemple preparar i assajar diferents obres simultàniament, d'estils ben diversos, i estrenar una obra cada mes o mes i mig.

- De fet, havíem estructurat el tipus de teatre a representar en tres grups diferents: teatre selecte, teatre popular i teatre infantil, que anàvem alternant.

- Podria semblar que tirar endavant un projecte de tanta envergadura requeria de nosaltres molts sacrificis i dedicació, i no és ben bé així. Ens hem de situar en el temps: a principis dels seixanta. El jovent tenia molt de temps lliure. Per a emplenar-lo, els nois de Salt només teníem dues opcions: o anar al cafè o anar al Patronat. El Patronat, a part de l'activitat teatral que hi desenvolupàvem, era el punt de trobada que tenia un valor afegit: amb l'excusa del teatre ens hi trobàvem nois i noies cada vespre i allà es van formar moltes parelles.

- El fet és que, tot divertint-nos perquè ens agradava fer teatre i ens agradava l'ambient de relació que s'havia creat al seu voltant, vèiem

Alguns dels iniciadors de l'Agrupació ESTIL, en la primera obra que van representar: "La Pepa, la Pepeta, la Pepita i la Pepona", l'any 1956.

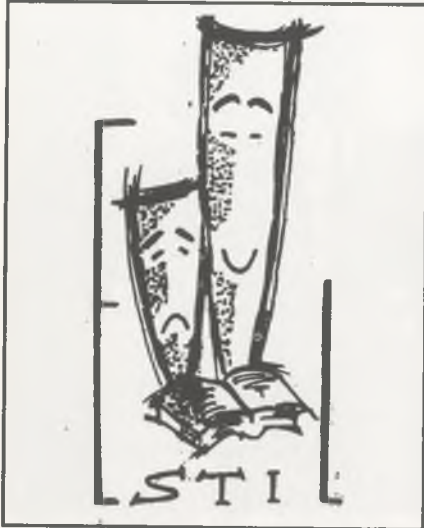
OBRES REPRESENTADES PER L'AGRUPACIÓ ESTIL ENTRE 1961 I 1963

Fantasia sobre Trieste
La princesa pell d'ase
L'hereu i la forastera
Secretari privat
L'àmfora
Soparem a casa
Partits pel mig

Un pobre diable
La puntaire de la costa
L'amor venia amb taxi
Els milions de l'once
Ocells de pas
Tres farses russes

"La puntaire de la costa", representada l'any 1961. Foto: Regincós

també que el nostre treball era apreciat i agraït per la gent del poble, que durant aquells anys va comptar amb unes representacions que animaren la vida, un xic monòtona, dels dies festius.

Mort i resurrecció

- L'Agrupació ESTIL deixa la seva activitat l'any 1963, a conseqüència d'unes greus discrepàncies generacionals sorgides entre diversos membres de l'elenc i de la junta, que no s'aconsegueixen resoldre. L'esperit, però, s'ha mantingut viu en tot moment i fa un parell d'anys, amb motiu de la celebració de les

festes commemoratives del centenari de l'establiment de les Dominiques a Salt, reapareix amb la representació de "L'amor venia amb taxi", de Rafael Anglada, obra que ja havíem fet, els mateixos actors, 32 anys enrera.

- Això ens desperta aquell cuc, aquell microbi, que tots portem a dins i decidim tornar-nos a trobar cada diumenge per assajar una altra obra. Escollim "Els milions de l'oncle", de Carles Soldevila, que vam presentar l'any passat a Can panxut.

- El que hem detectat en aquest retorn és que hi ha un públic que ens era fidel fa més de trenta anys i que encara ens ho és, que hem

retrobat. Són gent que ara deu tenir pels voltants dels seixanta anys.

Les nostres últimes actuacions han estat, per ara, les de la Festa Major d'aquest any. Sis representacions de "L'hereu i la forastera" que hem dedicat a la commemoració del centenari de Josep M. de Sagarra. I aquí hem tingut la sorpresa de descobrir que, a més d'aquell públic que dèiem, se n'hi ha afegit un altre de nou; ens ha sorprès, certament, la quantitat de jovent que ha assistit a totes les funcions. Potser pel lloc -el marc admirable del pati de Cal Mut- pel clima, per l'ambient de festa o pel que sigui, però el cert és que hi ha hagut un públic que mai no hauríem pogut imaginar.

L'hereu i la forastera, l'any 1962. Foto: Regincós

OPTICA TARRUS, S.A

Jaume Tarrús i Galter

Òptic diplomad
Llicenciat en Ciències Físiques

Sta. Clara, 54 - Tel. 21 37 50 GIRONA
Dr. Ferran, 1 - Tel. 23 06 61 - SALT

**Descompte del 10% per a Jubilats
socis del «Casal de Jubilats»**

REMOTO CENTRE RECANVIS MOTO

**VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ**

IMPORTADOR PER A ESPANYA

CHIARAVALLI
LA CORONA DEI CAMPIONI

Ramon i Cajal, 8 - Telèfon 24 00 61 - SALT

El futur

- Com hem dit abans, aquestes últimes actuacions ens han tomat a desvetllar aquesta mena de microbi, l'addicció, el gust de fer teatre. Volem continuar divertint-nos fent teatre. Ara estem llegint obres per trobar-ne algunes que s'adaptin a les nostres possibilitats i a les nostres limitacions, tenint en compte que som qui som: un elenc de gent gran que quan vam començar -quasi deu fer quaranta anys!- erem un grup de jovenets que sempre ens havíem de dis-fressar de grans i que actualment ja

ens costa de trobar obres adequades a les nostres edats, encara que ens caracteritzem de joves. Tot té un límit.

- Naturalment que la incorporació de gent nova -gent jove- que podria solucionar el problema. Però, en principi, no en som partidaris, encara que -en som conscients- aquesta actitud de clan signifiqui que l'Agrupació ESTIL no sobreviurà a nosaltres. Tenim la nostra particular manera de funcionar que ja reconeixem que és una mica especial, i pensem que seria una mica difícil que elements nous s'hi adaptessin. En

definitiva, pensem que un jove s'hi avorria, entre nosaltres, i naturalment, plegaria aviat. Per tant, no es tracta de tancar portes a ningú, sinó que el que volem és continuar fent teatre sense presses, com a "divertimento" i a la nostra manera: assajos els diumenges a la tarda, els dilluns al vespre... i mirar el futur amb optimisme, ja que, en aquest sentit, veiem l'Agrupació ESTIL plena de salut i vitalitat.

Que sigui per molts anys!!

Josep Cristòfol

"L'hereu i la forastera", 1994. Essencialment, el mateix elenc que la va representar 32 anys enrera. Foto: Martí Artalejo

bici
EXPERTS / **oci** SALT

c/ Llarg, 21 - Tel. 24 11 01
17190 SALT (Gironès)

LA FARGA

*col.labora i
anuncia't*

L'altre costat de l'habitació

Em vaig passar molts anys arraconada en aquell mateix cantó de l'habitació, a l'ombra del vell armari. Era un racó fosc, estret i solitari. Jo sempre somniava de poder estar algun dia a l'altre cantonada de l'habitació, prop de la finestra. Amb quina fervorositat ho desitjava! Era una obsessió que em turmentava nit i dia. Hagués donat el que fos per estar-hi tan sols una estona. Desitjava l'escalfor del sol que allà hi tocava, em consumia el desig de mirar per la finestra i fruit del paisatge, de veure el cel i els ocells, i els arbres i les flors. Anhelava el corrent d'aire de la finestra, cobejava la llum del sol, ambicionava aquell lloc tan visible i destacat per ser el centre d'atenció de l'habitació. Allà sí

que se'm veuria bé, i no en aquest lloc, mig oculta per l'armari; allà sí que podria presumir dels meus colors, fora d'aquest ombrívol racó; allà, amb la llum del sol, els verds de les meves fulles es farien més intensos, més resplendents i radiants.

Però avui m'han canviat de lloc, avui m'han tret d'aquell raconet i m'han posat allà on tan havia desitjat. Avui he pogut mirar per la finestra, però no he vist ni cel, ni ocells, ni arbres, només edificis alts i parets de cases velles que em tapen el paisatge. Aquí, el corrent d'aire em molesta, la calda del sol m'asfixia, la seva llum m'enlluerna i els meus colors s'han tomat pansits. Avui he descobert que bé s'estava en el meu raconet d'abans, prop de l'armari. Avui m'he adonat de totel que he perdut i del poc que en vaig saber fruit, encegat per l'ambició. Com enyoro ara el meu vell raconet.

Xavier Margenat

AGENT OFICIAL PER A SALT

GUDAYOL
AUTO-TALLER S. A.

EXPOSICIÓ I VENDA:

Carrer Major, 156
Telèfon 24 20 43
17190 SALT

NOVES ACTIVITATS EN EL CLUB TRAMUNTANA

Video-teatre, música i biologia són les principals novetats d'enguany en les activitats del club per aquest nou curs escolar, totes són de caràcter trimestral.

La principal activitat del Club Tramuntana és l'Orientació Escolar, dirigida a millorar el sistema d'estudi personal, i es proposa que cada noi aconsegueixi les millors qualificacions acadèmiques segons les seves capacitats personals.

Altres activitats que el club ofereix són anglès, futbol i activitats diverses de caps de setmana: excursions, gimkanes, sortides en bici, campionats de ping-pong, Shanghais.... i els campaments de Setmana Santa i Estiu.

Totes aquestes activitats estan dirigides a nois de 5è, 6è, 7è i 8è d'E.G.B.

CURSOS DE FOR- MACIÓ ESPORTIVA

L'Ajuntament de Salt ha organitzat uns cursos de formació esportiva per a nois i noies en edat de créixer. Un curs de psicomotricitat dirigit als nascuts entre el 1989 i el 1990, i un altre curs d'iniciació esportiva multimedial.

PROGRAMA D'ACTIVITATS DE "LES BERNARDES"

Comença un nou curs a la Casa de Cultura "Les Bernardes". S'han programat, entre altres, les següents activitats: informàtica, mecanografia, llengua catalana i anglesa, música, curs de manipuladors d'aliments, cuina, curssets monogràfics de cuina, balls de saló, jardineria, socorrisme, tallers de pintura i d'arts diverses (tapissos, estampats, art floral, brodat artístic, arts aplicades....)

També s'han organitzat activitats dirigides als infants, com el curs de llengua anglesa i el taller de dibuix, pintura i fang.

CURS DE PINTURA I DIBUIX

L'Escola Municipal de Belles Arts ha organitzat un curs de pintura i dibuix per a nens i adults. Les inscripcions es poden fer a l'àrea de cultura de l'Ajuntament.

Foto Club Tramuntana

Nostàlgia perillosa

No us penseu que a la redacció de La Farga no tenim més fotografies que aquesta, que ja va sortir a l'anterior número. Senzillament em serveix per fer una reflexió sobre els records passats i les nostàlgies.

D'entrada en els nostres records d'infantesa, sempre volem recordar o ens venen moments agradables i de bon recordar. El temps borra aquelles ferides i només (algunes vegades) queden les bones intencions i els bons records. Amb el temps, també aquests records es magnifiquen i són de color de "rosa". O sigui, molt millors que en el seu moment.

Moltes vegades caiem en aquella frase fàcil, de que "abans sí que vivíem millor". I quan és aquell abans? deu anys, vint anys,

un any...? O senzillament només és aquella frase feta i romàntica que solen utilitzar els enamorats "cursis": avui t'estimo més que ahir, però menys que demà.

Mirant objectivament aquesta foto, el que realment es veu, és un poble antic, sense gaire vida, amb quatre arbres mal posats i cases velles. Una carretera estreta i mal acabada, que només serveix per passar-hi una bicicleta i dos cotxes. Aquesta és la realitat de la foto. Si avui en un reportatge, en una postal, revista o el que sigui ens mostren un poble com el que surt a la foto, ens farà pena i gens d'enveja.

I aquesta realitat, no ens ha de fer oblidar els records, però tampoc poden viure falsament dels records, ja que si l'aspecte del nostre poble ha canviat (i jo

crec que per bé, amb tots els seus errors i especulacions) ha estat perquè nosaltres hem volgut i hem creat la vida i els mecanismes, així com la voluntat, per arribar a canviar aquesta imatge.

Que la memòria no ens faci canviar el sentit de les coses. I tampoc podem perdre la memòria de la nostra història i de la nostra vida quotidiana. Abans no era millor (crec que era pitjor) si no que era diferent.

d'elles, "Quin curs, el meu tercer" ha estat adaptada a la televisió sota la direcció d'Ignasi P. Ferrés i Rosa M. Sardà. El protagonista és Albert López-Murtra i l'acompanyen Marian Aguilera, Sergi Mateu i Carme Elias, entre d'altres. S'estrenà a TV3 el diumenge dia 9 d'octubre, al vespre.

NOM:

Oriol Vergés i Mundó.

Data de naixement:

21 d'octubre de 1939.

Estudis:

Geografia i història.

Activitat professional:

Professor de batxillerat.

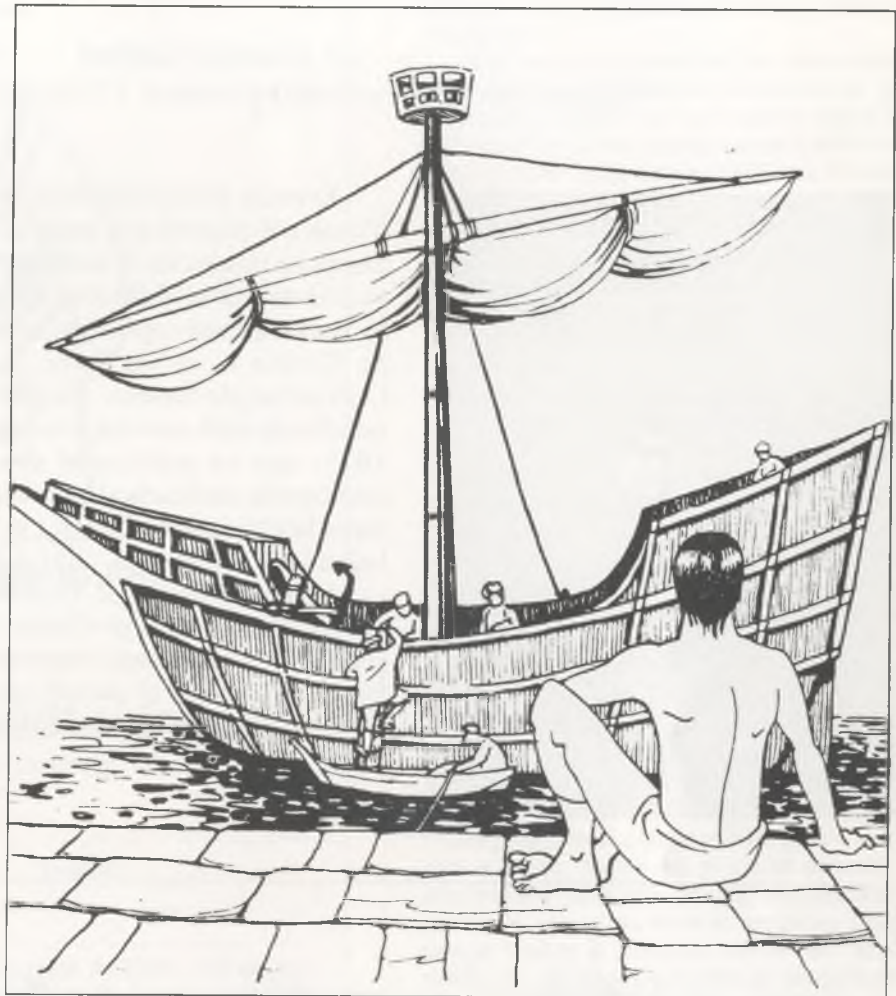
Gèneres conreats:

Novel·la, narracions i prosa no de ficció.

Premis literaris:

- Minist. de Cultura-libro de interès infantil: **La ciutat sense muralles.**

- Minist. de Cultura-libro de interès juvenil: **Les peripècies dels herois.**

- Josep M. Folch i Torres, 1977: **La ciutat sense muralles.**

- Crítica Serra d'Or-lit. infantil i juvenil, 1977: **L'abat Oliba.**

- Joaquim Ruyra, 1978: **El superfenomen.**

- Crítica Serra d'Or-lit. infantil i juvenil, 1979: **El superexecutiu.**

- Crítica Serra d'Or-lit. infantil i

juvenil, 1985: **Les arrels** (col·lecció)

- Crítica Serra d'Or-lit. infantil i juvenil, 1989: **Una vegada hi havia...** (amb G. Vergés) col·lecció.

Biblioteca

Jaume Ministral i Masià

**GESTORIA
ADMINISTRATIVA**

Impostos - Vehicles - Licències - Assegurances Socials
DECLARACIÓ DE RENDA, podem solucionar els vostres dubtes

ASSEGURANCES - INCENDIS - ROBATORIS - VEHICLES, etc...
NACIONAL HISPÀNICA, S.A. - SEGUR - CAIXA - GENERALI

Pas. Països Catalans, 147 - Tel. 24 44 49 - 17190 SALT

MESON ASADOR

LA BRASA

C/. Major, 260 • Tels. 23 20 20 - 23 14 15 • 17190 SALT

Girona al segle XIV

per **Christian Guilleré**

"Publicacions de l'Abadia de Montserrat i l'Ajuntament de Girona"

Es tracta d'una obra relativament extensa (2 volums amb un total d'unes mil planes) que estudia la història de la Girona medieval en tots els seus aspectes. El lector interessat pel tema hi trobarà aportacions de primer ordre i hi detectarà, deseguida, la simpatia amb què l'autor ha tractat aquest capítol de la nostra història. L'interès per la història de Girona li vé de lluny, a Christian Guilleré. Professor a la Universitat de Savoia, ha dedicat molts anys de la seva vida a estudiar-la amb serietat i competència i ja en fa més de quinze -el 1978- que va publicar el seu primer treball sobre el tema, una monografia dedicada al mercader Pere Vilar, que l'acreditava com un especialista remarcable en l'economia i la societat catalanes de la baixa Edat Mitjana.

La passió amb què Christian Guilleré ha estudiat i descriu la gènesi monumental de Girona, fa ben palesa la seva vinculació, el profund coneixement i l'estima que professa a la ciutat. Tal com diu Pierre Bonnassie al pròleg, amb aquest llibre ric, nou i fecund, Christian Guilleré ha bastit un nou monument a la glòria de Girona.

J. C.

auto-sport

VEHICLES TOT TERRENY

**TOTES LES
MARQUES
4 X 4**

SERVEI: SPORT GARATGE, S.A.

Passeig Marquès de Camps, 1-3 - Tel. i Fax 23 78 83 - SALT

L'acudit foll

LA FARGA - Revista de Salt

Passeig Verdaguer, 1 - 17190 SALT

Nom i cognoms.....

Adreça..... Telèfon.....

Codi Postal..... Població.....

D.N.I..... Profesió.....

Desitjo subscriure'm a "LA FARGA - Revista de Salt", editada pel Casal de Jubilats de Salt, i faré efectiva la subscripció anyal de 1.500 ptes. (per l'any 1994) per mitjà de rebut bancari.

Signatura

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Senyors:

Els agrairé, que amb càrrec al meu compte/llibreta, atenguin els rebuts que els presenti el Casal de Jubilats de Salt, anyalment, per a la subscripció a "LA FARGA - Revista de Salt".

Titular compte/llibreta.....

Banc/Caixa.....

Agència/Adreça.....

Número de compte/llibreta.....

Signatura

Records de la nostra fugida del front

No pensem pas de parlar-vos de la guerra ni de cap acte d'heroisme que en aquells moments no sentíem sinó, més aviat, el natural afany de sobreviure-la.

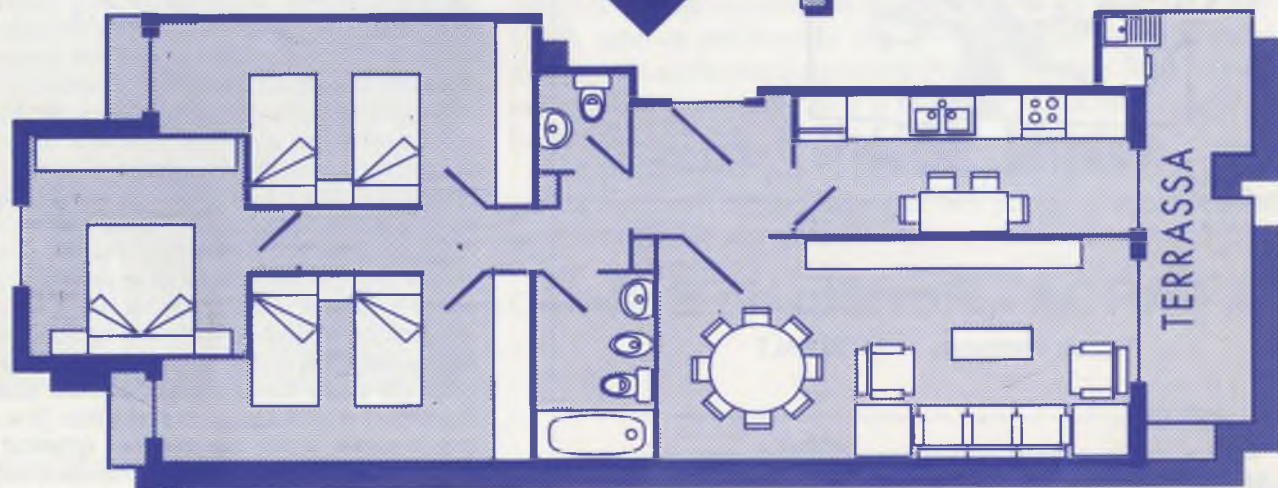
Baixàvem per la conca del Ter quatre fugits, quan al passar davant el pont romà de Carós, que llavors encara existia -se'l va emportar l'aiguat de l'any quaranta- un ens va deixar perquè li venia bé de travessar el riu i dirigir-se cap a les Planes. Els altres tres vam continuar el camí per aquell corriol que encara no era carretera, en direcció a Susqueda. Anàvem tranquils quan ens va encalçar una dona que ens assetjava a preguntes que no teníem gaires ganes de contestar i vam decidir de parar-nos a reposar perquè ella s'avancés. Quan ens vam aixecar ens vam adonar que per guanyar el llarg recolze del camí que havia recorregut, havia hagut de córrer i això ens va escamar. No fos que tingués la intenció de donar la notícia del nostre pas. En vista d'això vam decidir de pujar cap al Coll i així evitar el pas per Susqueda. Una vegada al collet que permet la vista d'Osor, ens vam adonar que per aquella carretera hi havia molt trànsit i no ens permetria passar desapercebuts, per tant vam decidir d'escalar el Plantadís i sortir a la Cellerà. La pujada al Plantadís era suau però era molt llarga i, al nostre pas, ens va costar tres hores de caminar. Una vegada al cim del camí hi havia una petita placeta on es divisava bona part de la plana. Només d'arribar allà ens va sobtar una sorpresa. Hi havia un home que ens apuntava amb un fusell. Ens hi vam acostar en so de pau per veure què volia i només d'atancar-nos una mica, l'home posà el fusell a terra i es posà a riure. Si sou com jo mateix, només que jo sóc un emboscador i vosaltres sou fugits del front. Vam confraternitzar i vam xerrar una estona sobre les peripècies d'estar amagat i sobre la imminent pèrdua de l'actual resistència, que ell se'n congratulava per esdevenir lliure. Després de xerrar una estoneta ens vam despedir perquè encara ens faltava un bon tros de camí i ja començava a enfosquir. Quan ja estàvem a la meitat de la baixada, ens va succeir un fet tant o més curiós que l'anterior. baixàvem per un camí que menava cap a una petita casa quan, d'una forma molt matussera, una trompeta tocava a ranxo. El fet, a més de sorpresa, ens va escamar. Era possible que allà hi hagués un escamot de soldats? Per si fos així, vam optar per baixar rostos avall per tornar a cercar el camí salvant de passar davant la casa, quan la veu d'una dona ens va alliberar de la nostra temença. Sempre estàs tocant aquesta trompeta, més valdria que vinguessis a ajudar-me. Vet aquí un aficionat a música, vam pensar nosaltres i tranquils vam continuar el camí fins la Cellerà i d'allà cap a Anglès, passant per la via del tren, que ens semblava que seria menys concorreguda. Quant a això ens vam equivocar, perquè tot el redòs de l'estació estava curull de soldats de reraguarda que acompanyaven noies del poble. Estaven massa ocupats en la seva missió perquè es fixessin en nosaltres. Vam continuar per la via del tren i la resta no té motiu d'explicar-se fora de l'arribada a casa que ja era molt tard, i al trucar la porta, vaig sentir la veu de la meua mare que deia: "Obre desegulda, que potser és en Toni". Intuïció femenina.

Antoni Brugués

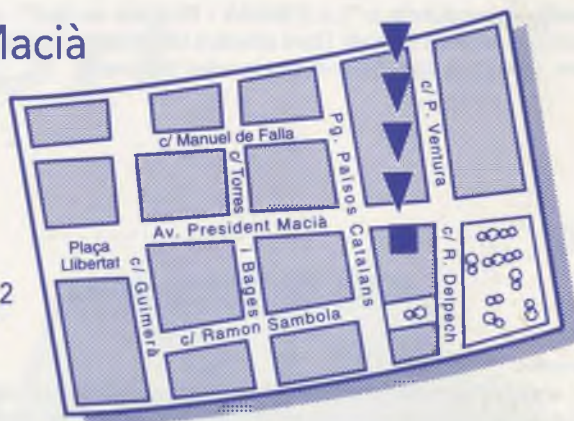
Ara sí: tenim el vostre pis

DIS-ART

al millor preu!

- ▶ a **Salt**, a l'av. de Francesc Macià
- ▶ **3** dormitoris **dobles**
- ▶ **1** bany + auxiliar
- ▶ menjadors-estar de **21,5m²**
- ▶ **cuina** amb espai per a taula
- ▶ **pàrquing** opcional
- ▶ **facilitats** de pagament.

EUGESA

CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

Fem realitat el vostre somni

C/ Major, 182 - 17190 SALT (Girona)

Tel. 23 55 61

Acollibles al Pla Quadriennal de l'Habitatge.
Préstecs a partir del 7'5% segons ingressos.
Subvencions de la Generalitat del 5%
o del 10% segons comprador.